

# L'omada

No podrien acabar-se, d'una vegada, els excessius miraments—que ells interpreten com una feblesa—amb que són tractats, encara, els enemics del règim?

Pensin bé, els primers que tenen el deure de fer-ho, que si ells ho negliguen, serà el mateix poble del 14 de Abril de 1931 qui s'encarregarà de posar fi a les constants impertinències i provocacions de que s'el fa objecte. I el poble—cal tenir-ho present—no emprarà pas vaselina.

Redacció i Administració:  
Carrer dels Metges, 27

IDEES ♦ REPORTATGE ♦ CULTURA ♦ ACTUALITATS

Any II

Sant Feliu de Guíxols, 1.º Juliol 1933

Núm. 41

## EDITORIAL

### La tecnocràcia, encara

El moviment que amb el nom de «tecnocràcia», és a dir, l'imperi de la tècnica, es desenvolupa a Amèrica, és pròdig en controvèrsies i comentaris apassionats.

Tal com s'ofereix la perspectiva dels fets socials en el món, opinem que no pot eludir-se el tractament i el coneixement d'aquestes qüestions vitals relacionades amb l'història de l'economia universal.

L'apòstol de la nova tendència és Mr. Howard Scott.

A través de les seves argumentacions, serà profitós, o almenys serà interessant, donar un reflexe del què representa, de l'abast que assoleix, de les seves característiques, el corrent social de la tecnocràcia.

Vivim en plena crisi global. Els seus efectes comprenen tots els ressorts de la vida i totes les lleis de la dinàmica social. «Aquesta crisi—diu Scott—no ha estat el resultat d'agitacions polítiques. Els agitadors esdevenen importants en aquests moments en que fins els propis estels lluiten en les seves òrbites per a col·locar-se en un nou ordre físic.»

Potser sense una noció clara, assistim a una mutació de l'Història en la que el joc de les forces interventores sobrepassa tota mesura funcional conceputada en els termes ordinaris.

Cal fixar-se en el desplaçament que el món està sofrint en ordre a les energies que regulen la seva activitat. Antigament, l'home representava l'únic útil de treball. «L'home—parla Scott—fou qui bastí els aqüeductes de l'emperador August. Fou l'esforç de l'home qui edificà la cúpula del Verb vermell de Bizanci; ell, el que aixecà els capitells de la catedral de Chartres. Tota la quantitat d'energia emprada per l'espècie humana consistia en l'energia de l'aliment pres per l'home i els seus animals domesticats i el combustible que cremava.»

L'espectacle actual d'una fàbrica de seda artificial de la Nova Jersey que funciona eventualment sense cap esforç humà, amb un sol home per a curar del quadro de la distribució, és prou significatiu per a oblidar-ne la seva importància. Importància no solament accidental, sinó de tal profunditat, de naturalesa tan transcendent, que registra el testimoni d'una veritat única, inconcebible no molts anys enrera. La descoberta d'aquesta «veritat» redueix a una negació tota l'estructura de l'humanitat.

Aquest és l'eix de la mutació al·ludida, que trasbalsa la corrent concepció de les coses, que capgira radicalment les formes de la vida. «Fins al dia que advingueren les màquines—afegeix l'animador de la tecnocràcia—màquines que multipliquen els graus d'utilització de l'energia per milers de vegades, no apareix en la societat humana una influència absolutament nova.»

«Tota la nostra existència és i ha estat sempre una lluita per l'energia.»

«El fet de que totes les formes de l'energia, qualsevulla que sigui la seva classe, puguin mesurar-se en unitats de erg o julius, o calories, és d'extrema importància. La solució dels problemes socials del nostre temps, depèn del reconeixement d'aquest fet. Un dòlar val avui—en el seu poder adquisitiu—tant o quant, i demà valdrà més o menys; però una unitat de treball o de calor, és idèntica en el 1900, en el 1933 o en l'any 2000.»

Un exemple de la revolució operada en l'àrea de les activitats industrials, podem recollir-lo de les estadístiques publicades.

Els Estats Units, en el moment actual, disposen d'una capacitat d'instal·lació mecànica d'un billó de caballs de vapor. Si aquestes màquines treballessin contínuament amb tota la seva capacitat, es necessitarien per a igualar la seva potència amb treball humà 50 vegades el nombre d'obrers adults existents avui dia a la terra.

Aquestes xifres palesen dues coses: primera, que l'importància de l'home com a treballador ha minvat i minva encara amb major rapidesa. Segona, que aquesta força d'energia ha arribat a ésser tan vital per a l'existència dels pobles industrials, que si s'intentés deturar-la per a retornar a la labor manual, els pobles moririen.

### Estimem els llibres

De tots els presents que poden fer-se en aquest món—i mireu que arriben a l'infinit—cap de més valuós per a aquell que té satisfetes en el mínim les més premtòries necessitats, que un bon llibre.

Un bon llibre és un bocí de saviesa posat al nostre servei. Una llenca de vida intel·lectual superior de la qual podem assimilar-nos tot allò de que som capaços. Figurem-nos que per mitjà del llibre ens és possible contemporitzar amb un Sòcrates, un Plató o un Sèneca. Pel seu conducte ens posem en contacte directe amb esperits tan sublims com Goethe, Dante o Víctor Hugo. Ell ens forneix, conclosos, clarificats, tots aquells coneixements que l'esforç secular de l'home ha anat acumulant a través del seu infinit avançar en el camí de la civilització.

Company fidel, mai no ens abandona, si per cas som nosaltres els qui l'oblidem a ell. Ni mai no s'enutja; sigui quina sigui l'hora en que el requerim, ell, sempre, abnegat, generós, ens repeteix, sense mai no cansar-se, la seva oració pulcrament ordenada. I el seu amor per nosaltres és tan gran, que fins maltractant-lo no desdiu del seu desinterès i ens contesta amb la mateixa complaença i bonhomia de sempre. No és venjatiu.

I, ja veieu, aquest ésser benefactor nostre, salvador a voltes, de la nostra vida, és relegat sovint, per nosaltres, a la categoria de les coses més innecessàries. A voltes, un Maragall, sense tocar-ne més que un dels nostres, s'estarà dies i dies, i potser anys sense que una ma filial l'hi amoroseixi respectuosa, el llom empolsat i pal·lid. Tal altre, historiador, s'estarà mesos i mesos invitant-nos des del seu recò de prestatge, a que ens fem cabal de les gestes i conteses dels nostres avant-passats, i nosaltres, impertèrrits, indiferents, ens lliurarem a poques passes d'allí, a la deliquescència depauperant més lamentable.

No; la nostra conducta no és correcta. Debem estimar els llibres. No és just que aquelles vides sacrificades pel bé nostre, rebin com a recompensa l'afront de l'eixorquia. Fem que el seu esforç sigui fructífer, que les seves ensenyances repercutixin

en els nostres actes per a millor benestar de tots. I per que així sigui, difundim el llibre abundantment. Que no quedi ningú sense l'aliment espiritual sense el qual, l'altre, el corporal, és susceptible de traduir-se, no en pensades sublimes, sinó en accions brutals indiferenciades de les dels éssers inferiors.

Per això hem de considerar el bon llibre com un dels millors presents que poden fer-se, i aquell que un tal present fa, com un benefactor màxim, conscient dels mitjants pels quals l'home es dignifica i adquireix justament el dictat d'ésser superior en l'escala zoològica.

F. C.

### El Parlament Català i l'homenatge a Francesc Layret

El Parlament de Catalunya, en la seva sessió del dia 22 de Juny, acordava—amb els vots en contra de Lliga Catalana—cooperar a l'homenatge a Francesc Layret, sancionant el següent projecte de Llei: «Art. Primer: En homenatge a la memòria de Francesc Layret, la Generalitat de Catalunya contribuirà amb la quantitat de vint-i-cinc mil pessetes, a la subscripció oberta pel Comitè Pro-Monument i Institucions Francesc Layret. Art. 2on. Es autoritzat el Consell Executiu per tal que, quan hagi de fer-se efectiva la quantitat votada, l'apliqui amb càrrec a la partida o partides més adients del Pressupost vigent».

Duran i Ventosa tractà de justificar l'actitud de la seva minoria, manifestant: «Votarem en contra d'aquest projecte de llei, no perquè deixem de reconèixer que Layret fou un republicà auster i home íntegre fins a l'exemplaritat, sinó perquè la nostra ideologia no ens permet de sumar els nostres vots a l'homenatge a un home laic».

El Diputat socialista Sr. Fronjosa, indignat, censurà l'actuació dels que volen fer partidisme, àdhuc en el moment d'homenatjar un màrtir de l'ideal, remarcant: «Els de la Lliga no voten, perquè el dia que assassinaran a Layret, a la Mancomunitat feren festa grossa».

El Sr. Tries de Bes—el de la cèle-

# Taxis MARAÑÀ

Sta. Llúcia, 25 / Telèf. 119

ST. FELIU DE GUIXOLS

bre frase: «la consciència no és res davant d'un plat de sopa»—volgué increpar al Sr. Fronjosà, dient-li: «Sou un infame»; però el Diputat socialista, ratificant-se en les seves manifestacions anteriors, afegí: «Que ho preguntin al Sr. Vallès i Pujals, que hi era». I Vallès i Pujals, present a la sessió, no ho rebut; només protesta de les al·lusions i demana empar a la Presidència.

El que deixà però, sense rèplica i completament desinflat als homes de la Lliga, fou una evocació al·lisonadora del Sr. Pi i Sunyer: «Fa un mes que el Govern d'Esquerra, a proposta del conseller de Cultura, acordà immortalitzar amb una pedra emplaçada al Monseny, el nom d'un home de la Lliga, d'un home de dreta, d'un home clerical: Jaume Bofill i Mates».

## INFORMACIÓ

### Esports

#### FUTBOL

Davant d'un públic nombrós, va tenir lloc el passat diumenge en el camp local, un interessant encontre entre el Casal Guixols i el potent equip B del Girona, que tan bona actuació ve portant a cap i que ja hem tingut l'honor de veure'l en altres ocasions.

El partit, que fou disputat i entretingut, acabà amb la victòria del Casal per un gol a cap, aconseguit quan faltaven solament 5 minuts per a finalitzar l'encontre, per en Casas, de resultes d'un perillós atac a la porta del Girona. El gol fou protestat violentment pels forasters, per considerar que abans el jugador guixolenc havia tocat la pilota amb el braç.

L'àrbitre, no obstant, donà per vàlid el gol.

No es pot considerar del tot dolent l'encontre, però les jugades de qualitat escassejaren, i el joc no fou gaire vistós. La lluita fou força empenyada i moguda, i l'anivellament de forces donà interès a la partida. El Girona es mostrà més acoblat i precís que els nostres, però aquests avantatjaren als gironins individualment, salvant, com és natural, alguna excepció. La noblesa i correcció en el joc foren igualment practicades per ambdues bandes, tot i que en alguns moments l'afany de calçar-se la victòria donà un xic de duresa a la lluita, per quin motiu quedaren alguns jugadors lesionats.

El més remarcable dels dos equips fou l'excel·lent actuació dels seus tercers defensius, que saberen anul·lar perfectament, els esforços de les respectives davanteres i que el resultat de un gol a cap, n'és una palpable demostració de la seva eficaç tasca.

Si bé s'ha de reconèixer que hi ha guagné un evident anivellament de forces cal convenir també que al Casal se li presentaren més ocasions favorables per a marcar, i tot reconeixent la bona actuació del porter i defenses gironins, el resultat hagués pogut ésser molt més contundent, si el joc practicat per la nostra davantera en comptes d'ésser individual, poc precís i per desballestar-ho els jugadors

no es trobaven en els moments oportuns en els seus llocs, hagués estat un joc assimilat al practicat per la davantera gironina, de més compenetració, de més precisió i intel·ligència.

Com es dedueix del què hem dit, les ratlles defensives foren les més perfectes dels dos equips.

Del Casal els millors foren en Trasaner a la porta, en Miró i en Pujol a la defensa, En Romaguera i en alguns moments en Coll a la ratlla mitja, i a la davantera, que fou la ratlla més deficient, l'Albó i en Buxó foren els més regulars.

L'arbitratge del Sr. Blanc, no pasà de regular. El Casal s'arranglerà així: Trasaner, Miró, Pujol, Romaguera, Ferrer, Coll, Girona, Casas, Colomer, Buxó i Albó.

\* \* \*

Dijous ens visità l'Amer F. C. que lluità amistosament amb un equip del Casal Guixols, integrat pels següents jugadors: Trasaner, Pujol, Lluhi, Ruscalleda, Coll, Aicart, Girona I, Casas, Girona II, Buxó i Albó.

El joc que practicaren ambdós equips fou molt rudimentari. El primer temps acabà amb empat a un gol. A partir de la meitat del segon temps la davantera del Casal tingué uns moments d'inspiració que es traduïren en una sèrie de gols, tots ells d'excel·lent factura, que entusiasmaron als espectadors i que donaren la victòria als nostres per 6 gols a 2. Els 6 gols del Casal foren obra 3 d'en Casas, 2 d'en Girona II i un d'en Buxó. L'arbitratge de l'Oliveras, regular.

BUT

#### BOXA

Organitzat pel Girona Boxing Club, va tenir lloc en el Cine Municipal, dimarts d'aquesta setmana, una sèrie de combats d'exhibició, a dos rounds de 3 minuts a base dels boxadors gironins Canals, Rubio, Arnau i Bermejo. Tots ells foren molt aplaudits i resultaren força interessants. Després es va celebrar un combat a 4 rounds de 3 minuts, enfrontant-se l'aficionat guixolenc J. Guillem, contra el gironí Aparici. Aquest darrer fou proclamat vencedor, abans d'acabar-se el quart round, per abandonar

desqualificació del primer, que ja en el curs del tercer round havia anat per terra durant alguns segons i que, endemés, boxejà en forma irregular i antirreglamentària.

El darrer combat que estava anunciat i que era el plat fort de la vetllada, entre el guixolenc Kid Galliney i el gironí Cunesa, no va arribar a celebrar-se, per tal com el guixolenc presentà un certificat facultatiu conforme no es trobava en condicions de boxejar. El públic no trobà aquestes explicacions prou convenients i el fet de no haver-se anunciat com era de llei, abans d'iniciar-se la vetllada, motivà que es manifestés protestatàriament contra l'empresa i organitzadors, reclamant la devolució de l'import de l'entrada. Aquest fet fou comentat vivament pel nombrós públic que omplenava el local.

### Teatre

*Saló Catalunya.*—Dissabte i diumenge actuaren els espectacles «Ray-Ballet», que dirigeix el conegut Arnaldo, acompanyats en la part musical per la notable orquestrina «Guixols».

La pobresa d'elements artístics amb que es presentà al públic guixolenc, malgrat tenir l'espectacle un atraient repertori, va fer que no tingués gens d'acceptació.

\* \*

Dilluns la companyia del teatre Espanyol de Barcelona que comanda el reputat primer actor en Josep Santpere, va posar en escena el vodevil modern en 3 actes, adaptat a l'escena catalana per Enric Casanovas, «Tres nits a París». L'obra fou presentada amb tota riquesa de detalls i interpretada excel·lentment, però resultà un vodevil molt inferior a altres de la seva naturalesa.

### Casa de la Ciutat

Sessió de segona convocatòria del dia 23 del corrent, celebrada per la Comissió Gestora, presidint el Sr. Valls i essent-hi presents els senyors Campà i Bonal.

S'aprova l'acta de la sessió anterior. Són aprovades aiximateix les instàncies d'en Josep Estrada (obres); de la raó social Josep Burgell Motger i Fills, S. L. (obres d'ampliació del departament destinat a recollir la pols de suro); d'en Narcís franquesa (construir un mur de tanca d'una finca de Sant Pol, denegant però l'exempció d'àrbitris que es demanava, per no sentar un mal precedent); i de Salvador Alsus (per col·locar un rètol lluminós a la façana de la seva farmàcia). S'acorda passí a informe una instància dels propietaris i veïns del barri de l'Escorxadó, queixant-

se de la manca d'enllumenat públic en que es troba aquell barri i de la necessitat que hi ha del dit servei tota vegada que és un lloc de força trànsit. Una altra instància del Guàrdia urbà en Llorenç Sabater sol·licitant la seva jubilació, motivat pel seu estat de salut i que porta actualment 23 anys de servei, acordant-se, també, passí a informe.

Degut al cesse de l'interventor de cabals del municipi en Josep Porta i resultant que no pot quedar el dit càrrec desatès, es proposa i s'acorda nomenar per a desempeñar la vacant, interinament, al Sr. Josep Badosa, que ja es troba al corrent i versat amb els assumptes d'aquella oficina.

S'aixeca la sessió a les 9'50 de la nit.

### Taxis Vilossa

Telèf. 80 Fermí Galan, 73

### Petit reportatge

**Obituari.**— La setmana passada traspassà, a Barcelona, la mare del nostre particular i distingit amic Sr. Lameyer, empresari del «Saló Catalunya» de la nostra ciutat, a qui, com a tots els altres familiars, ens plau expressar les nostres més sentides condolences.

**Hoste.**— Passa uns dies entre nosaltres, el nostre particular amic En Francesc Albert, fill de l'Ambaixador d'Espanya a Brussel·les Sr. Salvador Albert i Pey.

Celebrarem que la seva estada a Guixols li sigui ben plaent.

**Mortal accident.**— Dimarts a les 6 de la tarda, al carrer de Caimó, una carreta atropellà al nen de 6 anys J. Xifró, amb tan mala fortuna que, traslladat immediatament a l'Hospital Municipal, morí en l'espai de molt pocs moments.

Als seus pares i altres familiars, fem expressió del nostre sincer condol per el dolor que els aclapara.

**Reobertura de Sindicats.**— Per la premsa gironina ens enterem de que el Governador Civil Sr. Prunés, considerant desaparegudes les causes que motivaren la llur clausura, ha autoritzat la reobertura dels sindicats obrers de la nostra ciutat, de Blanes, Puigcerdà i Ribes del Fresser, havent d'ajustar-se, però, l'actuació d'aquestes entitats, a l'establert per la llei sobre associacions.

**Incautació d'una finca dels jesuïtes.**— Dimarts d'aquesta setmana, el Governador Civil Sr. Prunés, el Conseller de Cultura Sr. Gassol i el President del Patronat per a la incautació dels edificis de la dissolta Com-

## Banc de Palafrugell

PALAFRUGELL  
ST. FELIU DE GUÍXOLS / LA BISBAL  
TORROELLA DE MONTGRI

### Sucursal de S. Feliu de Guixols

Es dedica a tota mena  
d'operacions de Banca i Borsa.

Obra llibretes d'Estalvi amb in-  
terès del 4 per cent.



## Useu el LLEIXIU BERENGUER, marca El Guerrero

que és, sense cap dubte, el millor, per ésser un  
desinfectant de primer ordre i per tenir un poder  
blanquejador molt per damunt de qualsevol dels  
lleixius corrents. La seva gran riquesa en clorur  
actiu permet d'emplear-lo en solucions diluïdes,  
ço que fa que el lleixiu EL GUERRERO sigui el  
més econòmic de tots.

ESTALVIAREU COMPRANT-LO

MARCA REGISTRADA / PATENT N.º 65.246

Fabricat en la **Electro Química Berenguer, S. A.**  
Fàbrica de Clorur de Calç  
Sosa Càustica i Lleixiu. / GIRONA

## = SALÓ CATALUNYA =

PROGRAMA PER ALS DIES  
1 i 2 de Juliol de 1933

Presentació de l'ORQUESTRA

## RAY-BEL

amb el seu espectacle

20, artistes de primera categoria, 20

Dilluns 3 Juliol 1933

ESDEVENIMENT TEATRAL:

## Anacleto se divorcia

per la Companyia de comèdies  
Esperança Ortiz i Guillem Grases del  
Teatre Poliorama de Barcelona

panyia de Jesús, Sr. de Buen, es tras-  
lladaren a Viladrau per tal de proce-  
dir a la incautació d'una finca pro-  
pietat dels jesuïtes.

**Comissió Mixta del Suro.**— Tal  
com avençàvem en el número ante-  
rior, dimarts, dimecres i dijous d'a-  
questa setmana estigueren a Madrid  
per a prendre part a l'Assemblea de la  
Comissió Mixta del Suro, els nostres  
particulars amics Srs. Joan Sanjau-  
me i Guillem Genover, representants  
del Comitè Suro-Taper de Catalunya  
dintre l'esmentat organisme.

A l'hora que escrivim aquestes  
ratlles no ens és possible donar a co-  
nèixer, encara les deliberacions i els  
acords presos en la dita Assemblea,  
lo qual procurarem fer en el número  
pròxim.

**Colònies Escolars.**— Com tots els  
anys, durant la temporada estiuenca  
seran hostes de Guixols, dues colò-  
nies escolars d'Olot i Barcelona.

La primera, té anunciada la seva  
arribada per a avui dissabte. La de  
Barcelona, arribarà, probablement,  
del 15 al 20 de Juliol.

**Excursió Escolar.**— Dimarts pas-  
sat, els alumnes de l'Escola Nacional  
de Nois N.º 3, acompanyats del seu  
professor Sr. Benet Brugué, realitza-  
ren una interessant excursió a L'Es-  
cala i Castelló d'Empúries, de la qual  
els petits escolars en tornaren agra-  
dosament impressionats, tant per la  
bellesa dels llocs que visitaren com  
per les profitoses lliçons-conversa  
que els donà el Sr. Brugué, a qui ens  
plau felicitar des d'aquestes planes,  
pel seu bon encert en l'organització  
de l'esmentada excursió d'estudi.

**Inauguració.**— Divendres de la  
setmana passada, Revetlla de Sant

Joan, tingué lloc l'inauguració oficial  
de temporada, del Restaurant Bal-  
neari St. Elm, el qual enguany anirà  
a càrrec dels coneguts joves guix-  
olencs i particulars amics nostres Ger-  
mans Cruz, als quals desitgem el mi-  
llor èxit en la seva empresa.

**Contra la Guerra.**— Dimarts a la  
nit tingué lloc al «Saló Novetats»,  
l'anunciat míting pacifista organitzat  
per la Delegació Local del Comitè Ca-  
talà contra la Guerra. Feren ús de la  
paraula els Srs. Josep Bertran de  
Quintana (President del C. C. contra  
la Guerra), Angela Graupera (Ex-In-  
fermera de Guerra en el conflicte  
1914-18), Josep Canyades i Pere Geli,  
essent tots ells molt aplaudits.

L'assistència a aquest lloable acte,  
no fou pas tan nombrosa com calia  
desitjar.

**Un número extraordinari.**— Ens  
és grat fer avinent a tots els nostres  
amics i afavoridors que, amb motiu  
de la pròxima Festa Major de la nos-  
tra ciutat, *l'onada* està preparant un  
número extraordinari, el qual aparei-  
xerà el dia 29 de Juliol.

Ni la nostra manera d'ésser ni les  
modestes possibilitats econòmiques  
de que disposem, no ens permeten  
pas tenir massa pretensions respecte  
la magnificència del dit extraordinari.  
Posarem però a prova els nostres hu-  
mils esforços, per tal que en resulti,  
almenys, quelcom d'acceptable.

A tots els nostres amics que vul-  
guin col·laborar a l'esmentat número,  
els fem present que les trameses  
d'originals caldrà que ens siguin fetes  
per tot el dia 15 del mes que som.

**Acusem rebut...** dels núms. 2 i 3  
de la publicació mensual «Indústria  
Catalana».

Es tracta d'una reexida revista tèc-  
nica que, evidentment, ve a omplir  
un buit fonament sentit a casa nos-  
tra. De presentació impecable, conté  
interessantíssims treballs d'un ben

remarcable interès per al comerç i la  
indústria. Un simple cop d'ull als  
noms que integren els seus Comitès  
Directiu i Assessor, i que són els se-  
nyors Rafel Bonet Garí, Antoni Jo-  
vés, Antoni Homs, Ferran Roca, Fe-  
rran Cuito, Carles Pi i Suñer, Fran-  
cisc Planell i Josep Serrat Bonastre,  
us dirà prou eloqüentment, l'elevada  
autorització moral i tècnica amb que  
pot actuar «Indústria Catalana».

La Corresponsalia Administrativa  
a la nostra ciutat ha estat concedida  
a l'estimat company de Redacció  
n'Albert Bosch i Viñals.

**Revetlles.**— Resultaren força ani-  
mades les diverses festes que les enti-  
tats «Nou Casino La Constància» i  
«Casal Llevantí» celebraren en les  
passades revetlles de Sant Joan i Sant  
Pere, i en les quals col·laboraren les  
notables cobles «La Principal» de La  
Bisbal (al Llevantí) i «La Selvatana»  
de Cassà de la Selva (a la Constàn-  
cia), ultra les orquestrines «Dazzling  
Jazz», «Guixols» i «Garreta».

**Agrupació Romea.**— Dilluns a la  
nit al Teatre Novetats aquesta agru-  
pació representarà l'obra dramàtica  
en quatre jornades original del cele-  
brat escriptor Sr. Pompeu Creuher  
«La Família Rocamora».

**S'Agaró Banys.**— En els sorteigs  
d'abonaments celebrats a S'Agaró-  
Banys els dies 24 i 25 prop-passats,  
foren afavorits Mercè Corominola,  
Josep Marí, Maria Lluïsa Pérez, i  
Martí Palahí; els esmentats, queden  
poseïdors d'un «passi» per a banyar-  
se i viatjar gratuïtament amb els au-  
tocars i entrada franca en tots els  
festivals que durant la present tem-  
porada d'estiu es celebraran als  
Banys de S'Agaró.

Casaments Bateigs  
Taxis VILOSSA

ENTERRAMENTS  
Taxis VILOSSA

## Calçats TURON

M. Cinto Verdagué, 15

Gran assortit en CALÇATS  
TXECS, autèntics i imitació

Importants existències en  
Calçats d'esport i de  
luxe, per a la temporada

Calçats BONICS - BONS I BARATS  
S E G A R R A

## l'onada

Preus de subscripció:

Guixols, trimestre . . . 2'00 Ptes.  
Fora, trimestre . . . 2'25 »  
Estranger, un any . . . 15'00 »

**NÚMERO SOLT: 15 cèntims**

Anuncis i reclams, segons tarifa  
Pagament a la bestreta

# l'onada

IDEES \* REPORTATGE \* CULTURA \* ACTUALITATS

Demaneu sempre

les excel·lents  
gasoses

## BATET

◀ són fabricades

únicament amb sucre ▶

## Recull de Premsa

El darrer número del nostre estimat confrare bisbalenc «Ciudadania», ens portà la desagradosa nova de que un actiu militant d'esquerra, el senyor Josep Molla, havia estat víctima d'una covarda agressió per part d'uns quants «valents» conciutadans, socis de l'«Escut Emporità» d'aquella localitat.

Vegeu el que escriu «Ara» de Palfrugell, arran d'aquesta nova manifestació d'incivilitat:

### Feixisme lliguer

Dimecres passat, un bon amic bisbalenc, el senyor Josep Molla, militant d'Esquerra Republicana, va ésser objecte en l'estatge social de l'«Escut Emporità», d'una brutal, covarda i del tot injustificada agressió per part d'uns elements molt coneguts de l'organització lliguera de la veïna ciutat. Això provocà la més viva indignació en tots els nuclis sans de La Bisbal, havent-se d'agrair a l'alcalde senyor Lloveras, que intervingué ràpidament, que aquest fet inqualificable no tingués derivacions que en aquest moment tothom hauria de lamentar.

Protestem del fet i el blasme que per ell hem sentit no podem limitar-lo als seus autors materials, sinó que hem de fer-lo extensiu a tota aquella premsa de dreta que amb llur incivilitat i apassionament contra els partits d'esquerra, no fan altra cosa que incitar continuament a la violència. Quan dèiem que la «Lliga» no tenia dret a parlar de feixisme, sabíem molt bé per què ho dèiem i els fets han vingut a donar-nos la raó. A La Bisbal, precisament on, després de la condemna del bon correligionari senyor Serra motivada per unes preteses injúries a un subjecte que s'havia pres la llibertat d'insultar grollera-ment a tots els republicans d'aquesta comarca, algú hauria pogut suposar —sense fonament, no obstant, car cap fet s'ha produït que permeti creure en la fallida del seny i la serenitat en les nostres rengleres— que si algun esclat de violència es produïa havia de venir del costat de l'esquerra, els elements lliguers han donat una mos-



tra ben clara d'esperit feixistic i d'aficions antiliberals, Cal protestar-ne ben fort i fer adonar a tothom d'allà on existeix el veritable perill de feixisme, del feixisme que engendra el menyspreu a la voluntat del poble.

\*\*\*

Es curiós de notar la propaganda a que s'ha lliurat determinada premsa, per tal que en les primeres eleccions que es celebrin a Catalunya ja sigui concedit el vot a la dona. El més paradoxal a remarcar, però, és el fet que aquests que avui no tenen prou veu per a cridar: «cal reconèixer a la dona els mateixos drets i els mateixos deures que a l'home!», són justament, aquells que sempre han considerat la nostra companya com un ésser inferior, —«la dona només ha de curar dels afers domèstics», havien dit sempre —i, que, per tant, manant ells, mai no li haurien atorgat ni els més elementals drets de ciutadania.

Sobre aquest afer — que a no dubtar portarà molt d'enrenou en les

pròximes campanyes electorals —, Llibertat Serra ha escrit darrerament a «Acció Ciutadana» de Girona:

### Del vot femení, encara

La concessió del vot a la dona, segons opinió de molts, ha estat un error transcendental.

Certíssim. No vol dir que la dona espanyola estigui incapacitada per intervenir en els afers públics d'una manera absoluta; però actualment, sí. El vot femení fou, doncs, una tremenda falta d'oportunitat.

Aquestes eleccions ho han provat. Un crescut tant per cent ha votat els partits reaccionaris.

Causas? La incultura, els prejudicis, el fanatisme religiós. També —perquè no dir-ho?— l'aïllament en què l'home ha deixat a la seva companya en aquest terreny.

Gairebé mai heu vingut a nosaltres, parlant-nos de tu a tu; poques vegades ens heu fet participants de la vostra joia o de la vostra indignació per un afer social i si alguna ve-

### Higiene Modernitat Bon gust:

això ho trobareu a la

Perruqueria Monsó

Es senyal de distinció i de bon gust, viatjar amb

TAXIS VILOSSA

ES VEN:

Botiga de Queviures  
Pesca Salada

Acreditada i cèntrica

RAÓ En aquesta Administració:

gada us n'hem preguntat quelcom, heu respost amb la clàssica frase: «deixo estar; són coses d'homes».

Per què són només «vostres» si interessen a tots?

Moltes vegades les idees estan en germen dintre nostre. Volen només un poc d'escalf per treure florida. Aquest manca sovint i la llevar resta infecunda.

De qui serà la culpa?

Dediqueu-vos a analitzar converses entre homes i dones. Vanalitats o sexualisme, encobert amb més o menys elegància. Sempre o gairebé sempre. No passa pas així a tot arreu.

Tenim un atenuant: potser també ho fa un xic aquesta sang que portem, terriblement roja i meridional.

Tornant al tema, és precís que tots els homes liberals ajudin al nostre ressorgiment.

Del contrari el fracàs serà tremendament sorollós.

Esbargiu tenebres, trenqueu i ban- dejeu els prejudicis absurds, doneu llum i sembreu arreu les nobles idees alliberadores.

Com... i quan? Senzillament, suau- ment, amorosament. Sense perdre moment ni ocasió. No dubteu del seu efecte. Així ho volen les dones.

I si heu dit tantes vegades que no tenim personalitat i som suggestio- nables com un infant; si us heu apro- fitat d'aquesta debilitat nostra, ara — com a mal menor i tirant pedres al nostre teulat — us dic: per què no us en valeu?

Un bon fi justifica els medis, en- cara que siguin un si és o no és dub- tosos.

Cada u ha de treballar aquest afer de la seva manera.

La negligència pot esdevenir fu- nesta.

### CIUTADANS:

Catalunya necessita els seus fills sans i forts. El Dispensari de la Lluita Antituberculosa i Acció Social de Girona vacuna gratuïtament els infants, en nàixer, per mitjà de la vacuna Calmette i Guerin, defensant-los de la tuberculosi.

Imp. C. Barnés, Palamós. Telèf. 100

## Banc Urquijo Català

Domicili Social: BARCELONA — Pelai, 42

DELEGACIÓ DE  
SANT FELIU DE GUÍXOLS

COMPRA - VENDA DE VALORS :: CUSTODIA DE VALORS :: NEGOCIACIÓ DE CUPONS :: COMPTES CORRENTS AMB PESSETES I MONEDA ESTRANGERA I TOTA CLASSE D'OPERACIONS BANCARIES

## Destileries BONET

Sant Feliu de Guixols

Únic fabricant de les especialitats:

Premiat amb Diploma d'Honor i Medalla d'Or a les Exposicions de París i de Barcelona, en 1897 i 1912 respectivament.

GRAN LICOR  
ESTOMACAL BONET

Anís Refinat EL TROMPO